

Symbolika znaków

W każdym obrzędzie sakramentalnym występują znaki, które mają charakter widzialny i niewidzialny (najważniejszy, bo w nim tkwi istota sakramentu). Można to lepiej zrozumieć posługując się prostym przykładem. Kiedy ktoś ofiarowuje drugiej osobie kwiaty, to można je zobaczyć i dotknąć, ale najważniejsze jest to, że wyrażają one ludzkie uczucia, które ofiarodawca kryje w swoim sercu. Takim językiem znaków posługują się także sakramenty, w tym również chrzest.

Znak krzyża — kapłan rodzice i rodzice chrzestni robią na czole przyjmującego chrzest znak krzyża: ma on być chrześcijaninem, a ten właśnie znak wyróżnia uczniów Jezusa, który umarł na krzyżu po okropnej męce. Znak krzyża jest także krótkim wyznaniem wiary w Trójcę Świętą.

Woda - - jest najwymowniejszym spośród znaków używanych przy chrzcie. Zasadniczo posiada ona dwa, uzupełniające się wzajemnie znaczenia: życie-śmierć i czystość-nieczystość.

Gdy chodzi o to pierwsze znaczenie to wystarczy spojrzeć na wyżłobioną przez rzekę dolinę albo na pustynie. Tak wiele oznak życia jest w tym pierwszym przykładzie, a tak mało w drugim. Woda daje zatem życie i jest niezbędna do życia. Nie można jednak zapominać, że woda bywa także powodem śmierci:

powódź, nawałnica morska nierzadko są przyczyną ludzkiej śmierci. Woda — jako żywioł dwuznaczny — mówi zarazem o życiu i o śmierci, o przejściu ze śmierci do życia.

Gdy chodzi o to drugie znaczenie znaku wody (czystość-nieczystość) to symbolizuje on czystość; jednak nie zewnętrzną, lecz wewnętrzną •— to, że Bóg wyzwala nas z niewoli grzechu i dodaje nam sił, abyśmy żyli nastawieni ku dobru i potrafili samodzielnie je wybierać.

Namaszczenie olejem krzyżma — olej krzyżma jest to oliwa z oliwek zmieszana z balsamem. Tak przygotowany olej jest poświęcony przez biskupa w Wielki Czwartek w czasie Mszy św. porannej w katedrze. Wypada przypomnieć, że „namaszczenie” oznacza posmarowanie oliwą, inaczej mówiąc „pomazanie”. Słowo „pomazaniec” znaczy dokładnie to samo, co słowo „Chrystus” — posmarowany oliwą. Pośród wielu pomazańców narodu żydowskiego był jeden wyjątkowy Mesjasz, Chrystus, znany jako Jezus z Nazaretu. Jego naśladowcy często mówili więc o Jezusie „Chrystus”, toteż ich samych nazywano „chrześcijanami”. Dlatego nowo ochrzczonego namaszcza się na znak, że stał się on chrześcijaninem, że jest pomazańcem jak Chrystus.

Namaszczenie czoła dziecka krzyżmem oznacza wylanie darów Ducha Świętego. Dziecko zostaje naznaczone niezatartym znamieniem przynależności do Boga. Staje się jego dzieckiem. Gest ten przypomina również włączenie dziecka do Kościoła i jego godności kapłańskiej (ma prawo do

przyjmowania kolejnych sakramentów), o zadaniu prorockim (modlitwa i wyznanie winy), o misji królewskiej (wezwanie do czynienia dobra i walki ze złem).

Świeca chrzcielna — w czasie chrztu Chrystus jawi się jako światło, jednak nie jako jeszcze jedno pośród wielu innych świateł, ale jako światłość świata, światło życia. Jest więc oczywiste, że chrześcijanin, człowiek ochrzczony uczestniczy w tym życiu, w tej światłości. A znakiem tego uczestnictwa jest świeca zapalona od paschału, symbolizującego Chrystusa zmartwychwstałego, światło pośród ciemności. Chrześcijanin, dzięki łasce chrztu, jest nosicielem tego światła, aby oświecać nim — swoim życiem — cały świat: „Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 1).

Publikacja na naszej stronie na podstawie pozwolenia
Wydziału Duszpasterskiego Archidiecezji Warmińskiej z dnia 24.08.2007 r.
Tekst zaczerpnięty z: Ks. Dr Artur Oględzki, "Co należy wiedzieć przed chrztem dziecka?"
Olsztyn 2003 r.
ISBN 83-87078-72-7

Kopiowanie i rozpowszechnianie - bez zgody Wydziału Duszpasterskiego Archidiecezji Warmińskiej - zabronione.